

Fiskepigernes sang

Hvor bølgen ruller og hvor stormen suser,
der står en hytte på den øde strand.
Hvor mørke klitter strækker sig langs kysten,
der er mit hjem, der er mit barndomshjem.

Jeg var så ung og glad for alt i livet,
en kæk og munter sømand blev min ven.
Han rejste bort ud på de store have,
men loved' mig at komme snart igen.

Der kom et brev med bare et par linjer,
det var hans ven, som sendte disse ord:
En stormfuld nat forliste vores skude,
og den, du elsker, er ej mer' på jord.

Jeg læste gang på gang det onde budskab
og tårene sig frem af øjet tvang.
Men så en dag, da sorgen dybt mig tynged',
gik døren op - en munter stemme sang:

Halløj min ven, her har du mig tilbage.
Det triste brev, det talte ikke sandt.
Mit skib gik ned, men skæbnen var mig nådig.
Jeg reddet blev, og livets lykke vandt.
Mit skib gik ned, men skæbnen var mig nådig.
Jeg reddet blev, og livets lykke vandt.